

עין משפט
נר מצווה

ל"ב א ב מ"ו פ"ו חלבי
ענין הלכה כה שם
ענין קול טעמי' א"ע
סומן פ"ה טעמי' 6:
ל"ג א ב מ"ו ט"ז הלכה כ'
סמך טעמי' ח"מ
סומן ר"ב טעמי' ט'
ל"ד א ב מ"ו פ"ו חלבי
נדרים הלכה כ' סמך
ל"ה רמב"ם טעמי' ר"ב
סומן ר"ב טעמי' ט'
טעמי' א"ע סומן פ"ה
טעמי' ז':

פ"ה:

ר"ן

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

משום דשעבודי משעבדת ליה ולא כל כמינה דמספקת ליה לשעבודי:
סריבי עקבא אומר יפר שמה מעדיף עליו יותר מן כראוי לו.
דקסבר ר"ע דהעדה דידה היא וחייב עלה נדרה דהא לא משעבדא
ליה ומשום הכי כרץ להפר ומיחו מני מיפר משום נדרים שבני
לבינה ורמ"ק לא חייס לא הני משום

א"הרי זו עושה ואוכלת והמותר (א) רבי מאיר
אומר הקדש רבי יוחנן הסנדלר אומר חולין
(ב) ואמר שמואל יהלכה כר' יוחנן הסנדלר
אלמא אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם
וכי תימא כי קאמר הלכה כר' יוחנן בן גורי
על העדפה הוא דקאמר לימא הלכה כרבי
יוחנן בן גורי בהעדפה אי נמי (ו) הלכה
כרמ"ק א"נ (אין) הלכה כרבי עקיבא אלא אומר
רב יוסף שאני קונמיה הואיל ואדם אוסר
פירות חבירו עליו אוסר נמי דבר שלא בא
לעולם עליו אומר ליה אב"י בשלמא אדם
אוסר פירות חבירו עליו שהרי אדם אוסר
פירותיו על חבירו אלא יאסור דבר שלא
בא לעולם על חבירו אלא אומר רב הונא
פירות חבירו על חבירו שהרי אין אדם אוסר
בריה דרב יהושע יבאומרת יקדשו ידי
לעושיהו דידים הא איתנהו בעולם וכי
אמרה הכי קרשה והא משבעתן ידיה
לבעל דאמרה לבי מגרשה השתא מיהת
לא מגרשה וממאי דכי אמרה הכי מהניא
אמר

גמ' הרי זו עושה וואכלת. לדברי הכל. ואמרין התם במסכת כטובות
בפרק א"ע"פ (ד) כשאין מעלה לה מוונות קא מיייר ואמרין עושה וואכלת
פשיטא דכיון דאין מעלה לה מוונות ודאי עושה וואכלת דממאי
מהפרכתה ואמרין סופא אלעריכא ליה למיתי: והמומר ר"מ אומר
פקדש. דקא סבר א"ע"ר דמעשה
ידיה אינו יכול להקדיש הואיל ואינה
חיונית משלו מ"מ מעלה על מוונותיה
יכול להקדיש שיהא קדוש לאחר
מימתה: ור' יוחנן הסנדלר אומר
חולין. דקסבר אין אדם יכול להקדיש
דבר שלא בא לעולם לכשיבא לעולם
לא יהא שלו אלא לאחר זמן: ואמר
שמואל. התם הלכה כר' יוחנן הסנדלר
(ו) דהקטו לה חממים מעה כסף
חתת מותר מעשה ידיה דאי במעלה
לה אפילו בחמה שלו היא וקפ"א
דשמואל אדשמואל: וכי סימא כי אמר
שמואל כלכלה כרבי יוחנן בן גורי
בהעדפה. כלומר הלכה כר' יוחנן ב"ג
דלמר יפר ושינוי עממא דיפר משום
העדפה ולא חמייט גירושין: (ז) ולימ"ח
הלכה כרבי עקיבא. דמוקי לטעמיה
משום העדפה אלא דמוקדמיה הי'
ש"ס כדאשמעין מעיקרא עליוט
קפ"א דשמואל אדשמואל: אלא אמר
רב יוסף. ועולם קסבר שמואל א'
אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם:
ושאני קונמות וכו' (ז) ר"ג אמר ל'
כלכלה אדם אוסר פירות חבירו עליו.

הנהרות הב"ח
(א) בני והמותר (ב) מילין
ה"ח"מ. ור"ב ס"א רב
טרפסין: (ג) שם ר' זי
הלכה כיב גרמא רש"י
כ"פ א"ע"פ ר' זי א"ן
הלכה ספיק ר' זי הלכה
כר"ע וכו' נדחה מפרסם
שפטינו דין הוא גזר
אלך רמ"ז ויר"מ מפרסם
אופטא וע"פ: (א) רש"י
דיה ואמר שמואל וס'
כר"י הסנדלר ומוקי לה
התם בשאין מעלה לה
מעה כסף דהקטו לה
מפייטין: (ד) ר"ה ילמח א"ן
הלכה כרמ"ק אי נמי
הלכה כר' עקיבא דמוקי
לטעמי': (ה) ר"ה אלא
למר וכו' ופליגי קונמות
וכי ה"ס דהמ"י מ"ה
הכי ברש"י אה"ר לא אב"י
ככלכלה אדם אוסר פירות
חבירו עליו שפארתו עי"ן
יש בו דבן לרב ר' יוחנן
יאמרו פירותיו על חבירו
אלה יאסור דבר שגביל
על חבירו שהרי אין לו
כה ללמיר וכו' דהאב"י
נמי וכו' דהויין של בעל
הדאך ימלא:

מוסף רש"י

הרי זו עושה ואוכלת.
על משה ידי קדוש
ל"א פ"ו (כטובות נח)
דמוסר: הקדש ה'
מותר מעשה ידי אומר
על מה שהיה עשה לו אדם
לפי שהיה שפוק חממים
ולא הקדיש מעשה ידיה
עמ"ק. והמותר קני לו
נמטה כסף שקטנו לו
חממים שיתן לו כל מה
מעט כסף ולמיר, לבר
המתנות (נח). כי על
העדפה הוא דקאמר.
לומר הלכה כרבי יוחנן
טעמיה. דלית לר' יוחנן
פירוש מעשה ידיה מן
הפריה ולשמואל משום
העדפה שמה מעדיף על
החלוף הוא דלמיר וכו'.
השפ"ה נמי הוה מ"ה
לאקטוי סוף סוף לא בא
לעולם דהא לא נמטה.
אלא אקטו ליה קפ"א
אמריה: (שם נ"ח). אי
דמיר אין הלכה כרמ"ק.
נדרין אין לר' יוחנן.
אלא יפר (נח). אלא
אמר ר' יוסף. ולעולם
הלכה וטעמיה קאמר
משום טעמי' יגרשה.
ושאני קונמות. השפ"ה
שאני אדם לכל אלא
על אדם אדם נלמך
קטו: (נח). והואיל ואדם
אוסר פירות חבירו
עליו. מתן סה"ה פירות
מקום שאין סה"ה פירות
חופש. אש"ס אוסר פירות
חבירו עליו והאמר קוט
פירות חבירו עליו ונסתם
הקדש אין על מעשה.
דבר שאנו שמו. הכן
אדם אוסר פירות חבירו
עליו נמי דבר שגביל
אדם נקדיש הקדש נמיר
חייב ומתוך הקדש נמיר
קוטס (נח). אמר ליה
אב"י. מה שיהא פירות
חבירו עליו נלמך. שזן
פירות חבירו על חבירו.
דכפיו היה משעבדת
לו למעשה ידיה חייבים
לר"ה לחמייטו כקוטס
ועל שביעית אומר ח"מ
לפי שעיניו לא נענית
החלילה על לאמר גירושין
וחזרה (נח). בשלשום
אדם אוסר פירות
חבירו עליו. קוטס.
שהרי אדם אוסר פירות
על חבירו. כן נלמך קוטס
לחבירו לכוון שישקטו
סמך הקדש נמיר. אלא
יאסור דבר שלא בא
לעולם. מתמיה. לא
החלילה נהא וכו' היחוס
נאה ליה להפסיק על
שמתנה. שהרי אין
אדם אוסר פירות
חבירו על חבירו.
ישל לומר ח"מ. אה"ה

לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
שמואל הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:

לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
שמואל הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:

לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
שמואל הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:
לומר הלכה כר' יוחנן. דלמיר יפר:

פירוש רמ"ק

פירוש רמ"ק
פירוש רמ"ק
פירוש רמ"ק

פירוש רמ"ק
פירוש רמ"ק
פירוש רמ"ק

פירוש רמ"ק
פירוש רמ"ק
פירוש רמ"ק

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR: 01.80.91.62.91 - Tél. ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com